Høringssvar om Fremtidens Folkeskole i Norddjurs Kommune

med udgangspunkt i Børneby Nord

Vi er i bevægelse. Spørgsmålet er, om vi bevæger os i den rigtige retning.

I den nordvestlige del af Norddjurs Kommune oplever jeg stærke lokalsamfund, engagerede familier og velfungerende børnebyer. Det nære, trygge og overskuelige er netop grunden til, at mange af os har valgt at bosætte os her.

Børnene kender hinanden, de kender de voksne, og overgangen fra dagtilbud til skole sker i trygge rammer. Derfor er jeg bekymret for, om større skoler og længere afstande reelt vil skabe bedre trivsel og faglighed.

Jeg anerkender, at kommunen står over for svære økonomiske prioriteringer. Men når velfungerende lokale skolemiljøer foreslås ændret eller nedlagt, er det afgørende, at beslutningerne hviler på et fuldt oplyst grundlag, hvor både økonomiske, faglige, menneskelige og samfundsmæssige konsekvenser er tydeligt belyst.

Jeg håber derfor, at dette høringssvar bliver læst som et konstruktivt og i særdeleshed lærerigt opråb.

Jeg håber, at politikerne vil have modet til at tro på udviklingen i den nordvestlige del af kommunen og se de lokale skoler som en del af løsningen.

For spørgsmålet er ikke kun, hvordan vi kan spare penge på skolerne. Det er også, hvilken kommune vi ønsker at skabe for vores børn – og for de familier, der skal bo her i fremtiden.

Er det økonomiske grundlag tilstrækkeligt belyst?

Som borger og økonom har jeg forståelse for, at økonomien skal spille en væsentlig rolle i beslutningen om kommunens fremtidige skolestruktur. Alligevel sidder jeg tilbage med en usikkerhed om, hvorvidt de økonomiske konsekvenser er belyst tilstrækkeligt, og om de forventede besparelser er så store, at de kan stå på mål for konsekvenserne.

Jeg vil gerne udfordre den økonomiske besparelse ved skolesammenlægninger i Børneby Nord. Jeg stiller spørgsmålstegn ved, om de 7,18 mio. kr. i forventet merudgift, som fremhæves for den nuværende struktur i Børneby Nord, udgør et korrekt sammenligningsgrundlag for de forventede besparelser. Beløbet består jf. kommunens budgetopfølgning af 2,186 mio. som er overført fra året før (direkte afledt af "Handleplan for Børneby Nord", som er strukturændringer, ikke drift), 2 mio. er almenområdet, 3 mio. specialområdet (oplyst korrigeret til 2,2 mio.) - 0,7 mio. til manglende VEU-refusion og ledelsesfratrædelser. Dvs. at almenområdet i virkeligheden kun udgør en merudgift på ca. 2 mio. og ikke 7,18 som angivet i Beskrivelsen af høringsforslaget. Det betyder, at der ikke opnås en særlig stor besparelse ved at sammenlægge 3 skoler til 1 i Børneby Nord, i hvert fald når det gælder almenområdet.

Hvis vi leger med Tabel 31 i Beskrivelse af høringsforslag vil denne se således ud på almenområdet i Børneby Nord, når forventet resultat ved nuværende struktur korrigeres jf. ovenstående:

	Oversigt /elevfald 5%
Forventet resultat, ny struktur ved Børneby Nord	1,76 / 0,54
Forventet resultat for nuværende struktur ved budgetopfølgning august, Børneby Nord	-2,00
Potentiel forbedring af resultat ved Børneby Nord	**3,76 / 2,54**

Og her mangler efter min vurdering fortsat flere væsentlige forhold i det samlede regnestykke: forventede øgede transportudgifter, evt. ombygninger og kapacitetsudvidelser, elevtab til andre skoler samt konsekvenserne for elever med særlige behov. Når disse afledte konsekvenser medregnes, er det efter min vurdering svært at se, at der reelt er tale om en besparelse.

Derfor efterlyser jeg en samlet og gennemsigtig beregning, hvor man kan se hele vejen fra den faktiske økonomiske situation i den nuværende struktur til den forventede nettobesparelse ved en ny struktur.

Hvad er konsekvenserne af elevtab, og ikke kun fald i børnetallet? Hvis Rougsøskolen og Langhøjskolen lukker får de fleste elever længere til skole. Hvis eleverne alligevel skal køres langt til deres skole, så kan det måske lige så godt være til en skole med et bedre ry og resultater. Det opleves allerede i udskolingen, hvor elever fra området vælger skoler uden for kommunen.

I Beskrivelse af høringsforslag er der foretaget en beregning, som viser, at Auning Skole efter en fjernelse af overbygningen vil få et merforbrug på almenområdet. **Men hvorfor er det OK, at Auning har et ubalanceret regnskab, når det er baggrund for strukturændring i Børneby Nord? Og hvorfor skal Auning have bevilget flere midler til undervisnings- og bygningsdrift end Børneby Nord, når elevtallet er mindre end Børneby Nords?[1] Og har I medtaget et realistisk elevfald i denne betragtning?** Auning har jf. kommunens egen befolkningsprognose 2026 meget store fald i antallet af børn frem mod 2035: 0-5-årige forventes at falde med ca. 21 %. Børneby Nord derimod forventes antallet af 0-6-årige at stige med knap 6 % frem mod 2035. Jeg er på ingen måde ude på at Auning skole skal udstilles, men jeg synes, at vi på en eller anden måde skal behandle skolerne ud fra samme økonomiske principper, når de ligger til grund for store strukturændringer i Børneby Nord. **Gør det så i virkeligheden noget at Børneby Nord med den nuværende skolestruktur har et merforbrug?**

Her ses de opgjorte årsresultater i kr. for Børneby Nord i perioden 2022-2025[2]. Tallene viser, at Børneby Nord har en økonomisk udfordring med overforbrug, men at det forventede resultat på 7,18 mio. kr. i 2026 ikke nødvendigvis afspejler distriktets normale merforbrug:

[1] Tabel 30 i Beskrivelse til høringsforslag
[2] Norddjurs Kommunes regnskaber, Handleplan for Børneby Nord, Sektorbeskrivelse og regnskab 2025

Årsresultat		
År	**Merforbrug**	**Bemærkning**
2022	0,4 mio. kr.	3 matrikler + ændret tildelingsmodel på specialundervisningsomr.
2023	0,1 mio. kr.	
2024	2,2 mio. kr. (0,4)	1,8 mio. til fratrædelser, sygemeldinger etc., dvs. ikke varige driftsmæssige udgifter.
2025	2,0 mio. kr.	

Når vi ser på driftsudgifterne pr. elev på kommunens egne folkeskoler jf. VIVI[3], ekskl. specialskoler, ligger Norddjurs gennem hele perioden under sammenligningsgruppen[4]:

Udgift pr. folkeskoleelev			
År	**Norddjurs (kr. pr. elev)**	**Smnl. gruppen (kr. pr. elev)**	**Norddjurs i forhold til smnl. gruppen**
2022	67.761	88.140	23,1 % lavere
2023	70.524	90.684	22,2 % lavere
2024	88.938	96.438	7,8 % lavere
2025	95.922	104.629	8,3 % lavere

Tallene viser, at Norddjurs over flere år har haft lavere driftsudgifter pr. elev end sammenlignelige kommuner. Det rejser efter min mening et vigtigt spørgsmål: **Hvis Norddjurs allerede driver den almindelige folkeskole for færre kroner pr. elev end sammenlignelige kommuner, er skolernes størrelse så i sig selv problemet – eller er udfordringen, at de midler, der tildeles, ikke i tilstrækkelig grad tager højde for de særlige vilkår ved at drive skoler i et geografisk stort område – og der derfor skabes et merforbrug hvert år eksempelvis i Børneby Nord?**

Børneby Nord har samtidig mistet en væsentlig del af sit elevgrundlag, da overbygningen blev flyttet til Auning, mens en stor del af bygningsmassen fortsat skal drives. Når elevgrundlaget reduceres, men de faste udgifter til bygninger og drift ikke følger tilsvarende med ned, bliver det naturligt sværere at få økonomien til at hænge sammen.

Det koster mere at drive mindre skoler i et geografisk stort område, og det er et grundvilkår i Norddjurs Kommune, hvor afstandene mellem byerne er betydelige. Flere mindre skoleenheder på forskellige matrikler medfører naturligt en række ekstra driftsomkostninger. Spørgsmålet er derfor, om den nuværende tildelingsmodel og strukturkompensation i tilstrækkelig grad tager højde for de geografiske og strukturelle vilkår, som kommunen er underlagt.

[3] Kommunale nøgletal
[4] Smnl.gruppen: Vordingborg, Slagelse, Guldborgsund, Kerteminde, Struer, Odsherred og Lolland

De frigivne strukturkompensationsmidler ved færre matrikler fordeles til alle skoler efter elevtal. Så kan jeg ikke lade være med at tænke, at Børneby Nord er med til at finansiere de andre skoler i kommunen, hvis 2 skoler lukker her i distriktet. **Får børnene i Børneby Nord så tilstrækkeligt ud af en strukturændring i kroner og øre, hvis overskuddet skal fordeles imellem alle skoler i kommunen?**

"Vi bruger børnenes penge på mursten" – det hører jeg ofte i denne debat, og jeg forstår til dels tankegangen. Men kunne man ikke i stedet tænke skolestrukturen sammen med den bygningsmasse, vi allerede har?
Der er stort politisk fokus på "Kloge m^2", så hvorfor ikke tænke mere kreativt om de bygninger og lokaler, der ikke udnyttes fuldt ud? Tænk skolerne som flerfunktionelle fællesskabsbygninger, hvor flere aktiviteter kan være under samme tag. På et møde hos Skanderborg Kommune så jeg f.eks., hvordan rådhus, borgerservice, kommunale arbejdspladser, politistation, idrætshal, café, restaurant og kulturaktiviteter kan tænkes sammen.
Hvis den nuværende skolestruktur bevares, kunne de overskydende m^2 eksempelvis bruges/ udlejes til lokalbibliotek, sundheds- eller trivselshus, iværksætter- og kontorfællesskaber, musik- eller kulturskole, senioraktiviteter, ungehus, aftenundervisning, træningsfaciliteter, mødelokaler og lokaler til foreninger og lokale virksomheder. Når kommunen lejer lokaler hos eksterne aktører, kan det være relevant at undersøge, om det er økonomisk fordelagtigt at flytte nogle af funktionerne ind i skolernes ledige kvadratmeter. Lagerbygninger kunne måske udlejes til håndværkere, og man kunne også undersøge, om kommunale arbejdspladser kan flyttes ud på skolerne.

Måske skal vi ikke spørge, hvilke skoler vi har råd til at beholde, men hvordan vi kan få mere værdi ud af de m^2 skolebygning, vi allerede har.

Transport, hverdagslogistik og bosætning

Jeg bemærker, at de økonomiske konsekvenser af øget elevtransport ikke indgår i beregningen af besparelsen ved en ændret skolestruktur. Det er en væsentlig mangel, da øgede transportudgifter kan reducere den forventede besparelse betydeligt. Hvis flere børn skal transporteres længere til skole, vil det naturligvis medføre merudgifter til skolekørsel. Efter min vurdering kan der være tale om betydelige beløb – i størrelsesordenen op mod et par millioner ekstra – det bør indgå i den samlede økonomiske vurdering af den fremtidige skolestruktur.

Jeg vil gerne bringe et begreb ind i denne debat: hverdagslogistik! Hverdagslogistik dækker over, hvor nemt eller besværligt det er at få familiens daglige hverdag til at hænge sammen. For en børnefamilie handler det typisk om afstand til skole og daginstitution, transporttid til arbejde, fritidsaktiviteter og sport, indkøbsmuligheder, adgang til offentlig transport.

Når forskere og bosætningsanalyser undersøger, hvorfor familier vælger at flytte til eller blive boende i et område, er hverdagslogistik ofte en vigtig faktor. Jeg tror på, at familier i yderområderne af kommunen vil blive udfordret, hvis transporttiden bliver yderligere forlænget til skole.

Når transporttiden bliver længere, er det børnene, der betaler prisen. Mere tid i skolebusser betyder mindre tid til fritidsaktiviteter, venskaber og familieliv. Derfor bør transporttiden også betragtes som en vigtig del af trivselsregnskabet. Og når der allerede er gennemført betydelige besparelser på den kollektive trafik, rejser det også et helt konkret spørgsmål: **Hvordan skal de øgede transportbehov som følge af en ændret skolestruktur finansieres?**

Når kommunen peger på, at for få unge gennemfører en ungdomsuddannelse, undrer det mig, at transportforholdene fortsat er så vanskelige for mange unge i den nordvestlige del af kommunen.

Jeg er klar over, at kommunen ikke er forpligtet til at stille transport til rådighed. Men for en ung fra eksempelvis Ørsted, der ønsker at tage en ungdomsuddannelse i Grenaa, kan den daglige transport være en dagsrejse, som først slutter til aften. Efter min opfattelse er det ikke rimelige vilkår at byde unge, som vi samtidig forventer skal gennemføre en ungdomsuddannelse. Det er svært at forestille sig, at lange transporttider og skift undervejs ikke påvirker deres hverdag, energi og mulighed for at møde friske og klar til undervisningen. Alternativet kan være en ungdomsuddannelse i Randers/Paderup, men også her er transporten en udfordring, da de unge nærmest selv skal fragte sig til Fausing for at komme videre.

Vi bør derfor spørge os selv, om vi reelt giver de unge i den nordvestlige del af kommunen de samme muligheder og forudsætninger for at gennemføre en ungdomsuddannelse som unge andre steder i kommunen. Efter min opfattelse gør vi ikke nok i dag. Hvis vi ønsker flere unge gennem en ungdomsuddannelse, bør vi også tage transportforholdene alvorligt som en del af løsningen.

Trivsel, faglighed, læring

Jeg skrev i mit første høringssvar om Fremtidens Folkeskole, at processen ikke alene bør handle om fysiske rammer og økonomi, men også om trivsel og kvalitet i de eksisterende læringsmiljøer. **Har I et reelt overblik over, hvad der fungerer godt – og hvad der ikke fungerer – i de læringsmiljøer, skolerne allerede har? Tænk hvis besparelsen på et par millioner koster os de bedste skoletilbud i distriktet?**

Trivsel og kvalitet hænger uløseligt sammen. Hvis eleverne ikke trives, bliver det vanskeligere at skabe gode læringsresultater.

Vores datter går i børnehaveklasse på Rougsøskolen. Hun trives og glæder sig hver dag til at komme i skole. Hun elsker at lære, sine klassekammerater, sin lærer og det miljø, der er på skolen. Vi oplever, at skolen gør en stor indsats for eleverne – også selvom de økonomiske rammer ikke ligefrem giver plads til det store sjov og mange ekstra aktiviteter. Alligevel lykkes det på en eller anden måde at skabe en god og tryg skolehverdag. Det skyldes i høj grad engagerede lærere og forældre, som ofte lægger både tid, kræfter og midler i at få tingene til at lykkes.

Der findes også ny dansk forskning om fællesskaber[5]. Undersøgelsen omfattede 905 klasser og næsten 17.000 elever i alderen 10–15 år. Forskerne fandt, at elever trives bedre, når det sociale fællesskab i klassen er stærkt, og når eleverne selv er godt forbundet til andre elever. Stærke venskaber beskytter blandt andet mod ensomhed og styrker følelsen af at høre til. Tætte og stærke fællesskaber er med andre ord en væsentlig faktor for elevers trivsel.

Det er et perspektiv, som også bør indgå i diskussionen om skolestrukturen. Mindre skoler har ofte gode forudsætninger for at skabe overskuelige fællesskaber, hvor børn og voksne kender hinanden. Det kan være med til at skabe en skole, hvor den enkelte elev bliver set og kendt, og hvor lærerne har gode muligheder for at være opmærksomme på den enkelte elevs behov.

[5] VIVE-undersøgelse fra 2025

Norddjurs Kommunes egen vision har også fokus på stærke fællesskaber. Min forhåbning er derfor, at trivsel, relationer og fællesskaber bliver et selvstændigt parameter, når vi drøfter Fremtidens Folkeskole – og ikke noget, der først kommer i anden række efter de økonomiske beregninger.

I min datters klasse er der børn med forskellige behov, og sådan ser virkeligheden ud i mange af kommunens klasser. Jeg oplever, at inklusionen i hendes klasse fungerer godt. En del af forklaringen er efter min mening, at skolen fordi der er god plads har mulighed for at indrette undervisningen fleksibelt og dele eleverne op i 2-3 mindre zoner, når der er behov for mere ro, fordybelse eller støtte. Det giver plads til forskellighed, samtidig med at børnene fortsat er en del af det samme fællesskab.

Jeg tror på, at mindre klasser og kendte voksne kan gøre en stor forskel for nogle børn – og måske være med til, at de kan trives og blive i den almene skole frem for at få behov for et mere specialiseret og dyrere tilbud.

Derfor mener jeg også, at når vi taler om faglighed og kvalitet, skal vi investere i det, der gør en forskel i børnenes hverdag: dygtige lærere, gode undervisningsmaterialer, stærke faglige miljøer og bedre muligheder for at rekruttere og fastholde medarbejdere. For mig er investeringer i børnenes trivsel og læring vigtigere end investeringer i nye vinduer og større skolebygninger.

Jeg anerkender, at Norddjurs har udfordringer med både karaktergennemsnit og beståelsesgrad. Det kræver, at vi investerer målrettet i elevernes læring og faglige udvikling. Men vi skal også huske, at skolernes resultater påvirkes af mange forhold.

Når udskolingen i Børneby Nord primært foregår på Auning Skole, ved vi reelt ikke, hvad der får eleverne til at klare sig godt eller mindre godt. Det er et stærkt argument for at have en overbygning i Børneby Nord, så vi kan følge eleverne tættere og lære af det, der virker.

Model 5.1 - Samlet skole med bhk-9. klasse

Ud fra et økonomisk perspektiv forstår jeg godt, hvorfor denne model føles attraktiv, men hvis I vælger denne model til, skal I også sikre, at den får tilstrækkelige ressourcer til at komme godt fra start. Ellers risikerer I at satse hele "butikken" på en løsning, som mange allerede er kritiske overfor, og vil flytte væk fra.

Hvis modellen gennemføres, bør der samtidig sikres direkte skolebusser med en maksimal transporttid på 45 minutter samt de rigtige rammer for god lærersparring og attraktive valgfag.

Model 5.5 - 0-3. klasse på to skoler, bhk.-9. klasse på en skole

Modellen fremstår som et forsøg på at imødekomme den modstand, der har præget debatten. Jeg ser dog en risiko for, at den i praksis bliver en langsom afvikling af de lokale skoletilbud.

Samtidig vil man fortsat have store skolebygninger, som udnyttes endnu mindre end i dag. På Rougsøskolen er de tekniske installationer flere steder sammenhængende på tværs af bygningerne, og nyere faglokaler ligger blandt andet i yderfløjene. Det kan gøre det vanskeligt at lukke dele af bygningen ned og reducere driften. Derfor kan modellen kræve betydelige investeringer i energioptimering og langsigtede bygningsforbedringer.

Jeg ser også en risiko for, at modellen bliver sårbar i forhold til rekruttering, fastholdelse og faglig sparring blandt medarbejderne.

Samtidig kan hverdagslogistikken få nogle familier til at fravælge tilbuddet, eksempelvis hvis søskende skal gå på forskellige skoler.

Den positive side er, at modellen bevarer tilknytningen til de velfungerende børnebyer og sikrer en rolig og glidende overgang fra børnehave til skole.

Model 5.6 - 0-6. klasse på to skoler, bhk.-9. klasse på en skole

Jeg undrer mig over, at denne model ikke er sendt i selvstændig høring. Efter min vurdering fortjener den en grundigere politisk behandling, fordi den rummer muligheder for både økonomiske tilpasninger og bevarelse af de lokale fællesskaber.

Modellen understøtter tilknytningen til de nuværende børnebyer og bevarer en sammenhængende overgang fra børnehave til skole. Samtidig giver den mulighed for at tilpasse økonomien uden at bryde de strukturer, som mange familier oplever som en styrke.

Kommunen står over for et betydeligt behov og krav om renovering og energioptimering af de kommunale bygninger. Derfor bør vi også undersøge, om en fortsat anvendelse af den eksisterende skolestruktur kan skabe en bedre langsigtet balance mellem drift, vedligeholdelse og investeringer. I stedet for at se skolebygningerne som en udgift bør vi undersøge, hvordan de kan udnyttes bedre og gøres mere driftsautomatiserede og energieffektive.

Fremtidens Folkeskole er et højaktuelt emne på landsplan, så **hvorfor ikke vente på puljemidler fra Folketinget?** Regeringen vil i sit finanslovsforslag for 2027 afsætte 900 mio. kroner til folkeskolen: 200 mio. skal gå til en særlig indsats på 100 udvalgte skoler, hvor eleverne klarer sig særligt dårligt i dansk og matematik, 200 mio. kroner skal afsættes til små folkeskoler i landdistrikter, mens de sidste 500 millioner skal gå til et generelt løft af landets folkeskoler. De er en del af de 1,2 mia. som vil sendes ud til folkeskoler og dagtilbud som et generelt løft.

Jeg mener også, at vi bør se på, om administration og ledelsesstruktur kan organiseres mere effektivt, eksempelvis ved at reducere udgifterne til mellem- eller distriktsledelse. Samtidig bør skoleledere og lærere frisættes til at udvikle undervisningen og skabe inspirerende læringsmiljøer, der passer til elevernes behov. Måske kan man organisere arbejdet anderledes, så skolelederen også varetager undervisning, eller en lærer får en koordinerende rolle. På den måde kan vi undersøge, om der er mulighed for at reducere ledelsesomkostningerne uden at gå på kompromis med kvaliteten i undervisningen.

Jeg mener, at 7.–9. klasse bør genetableres på Rougsøskolen. Skolen har tidligere huset en overbygning, og de eksisterende rammer giver gode muligheder for let at skabe moderne undervisningsmiljøer uden nødvendigvis at kræve store investeringer. Indretningen egner sig til varierede læringsrum både inde og ude, og skolen har gode trafikale forhold, gode parkeringsmuligheder samt et godt indeklima og arbejdsmiljø. En overbygning vil samtidig skabe en mere sammenhængende skolegang for skolens elever.

Et sådant tilbud vil give elever fra Børneby Nord og nærområdet et reelt valg efter 6. klasse, hvor elever fra Langhøjskolen, Allingåbro Skole og Auning Skole kan vælge mellem Auning Skole og Rougsøskolen.

Jeg ser ikke Rougsøskolen som en konkurrent til Auning Skole, men som et alternativ med mulighed for en anden faglig og pædagogisk profil. Efter min vurdering ligger Allingåbro Skole geografisk så tæt

på Auning, at det kan være vanskeligt at skabe en tilstrækkelig tydelig forskel mellem tilbuddene. To forskellige overbygningsskoler kan derimod give elever og forældre et mere nuanceret valg og styrke det samlede skoletilbud i Norddjurs Kommune.

Et ekstra overbygningstilbud kan desuden være med til at fastholde elever, som ellers ville søge mod skoler uden for kommunen efter 6. klasse.

Mit eget indtryk af Rougsøskolen er positivt. Jeg oplever god trivsel, et hyggeligt SFO-tilbud og et godt samarbejde mellem forældre, lærere og pædagoger. Flere medarbejdere har været på skolen i mange år, hvilket bidrager til kontinuitet og et godt lokalkendskab.

Derfor mener jeg, at vi bør arbejde videre med idéen om profilskoler, hvor Auning Skole og Rougsøskolen udvikler hver sin tydelige faglige og pædagogiske profil. Det kunne eksempelvis være en natur-, kyst- og friluftsprofil på Rougsøskolen, mens Auning Skole får en mere erhvervsrettet og teknisk profil. På den måde kan forskellighed blive en styrke, der giver eleverne flere muligheder og gør det samlede skoletilbud i kommunen mere attraktivt.

Model X – hvis geografi og økonomi stod alene

Hvis man isoleret set ser på elevernes geografiske fordeling, transport og økonomi, kunne en lukning af Allingåbro Skole være et scenarie, der er relevant at undersøge. Samtidig kunne man tilpasse Langhøjskolens bygningsmasse til et minimum, da bygningerne tilsyneladende er i den dårligste stand. En sådan løsning ville kunne begrænse transportbehovet i den nordvestlige del af kommunen.

Allingåbro ligger centralt i forhold til flere af kommunens skoler, og eleverne har derfor mulighed for at vælge mellem flere tilbud. Der er desuden cykelsti og gode busforbindelser til Auning.

Det er dog ikke den udvikling, jeg ønsker. Jeg vil gerne bevare vores små landsbyskoler og de lokale fællesskaber, de er med til at skabe. Men hvis man alene lagde demografiske forhold, trivsel, geografi og økonomi til grund for vurderingen, mener jeg, at dette scenarie også bør indgå i en åben og saglig drøftelse.

Slå et slag for tidlig SFO

Jeg er klar over, at tidlig SFO muligvis ikke længere indgår som en prioriteret løsning, men jeg vil alligevel gerne dele vores personlige erfaring, fordi ordningen har gjort en stor forskel for vores datter.

For os har tidlig SFO på Rougsøskolen været en rigtig god og tryg måde at lade vores datter tage de første skridt fra børnehave til skole. Hun har kunnet tage overgangen i sit eget tempo, fordi meget af det kendte har fulgt med. Personalet fra børnehaven og de vante rutiner, blandt andet morgensamlingen, har været en del af hendes nye hverdag. Og når børnehaven og tidlig SFO ligger lige ved siden af hinanden, føles det næsten bare som at skifte stue.

Inden skolestarten har hun allerede mødt sin nye lærer og været til prøve-skoledag i klasselokalet. Derfor er skolen ikke helt fremmed, når sommerferien slutter. Hun kender også allerede SFO'en og de større børn, som hun møder efter skoletid. Det betyder, at hun ikke skal lære alt det nye på én gang.

Som forælder har det været en stor glæde at opleve, hvor roligt og godt overgangen er blevet grebet an. Jeg oplever, at tidlig SFO giver børnene mulighed for at vænne sig til de nye rammer og relationer, inden skoledagen for alvor begynder. For vores datter har det været en blid og velforberedt overgang, og det synes jeg er værd at tage med i overvejelserne om fremtidens skole.

På et dialogmøde blev det desuden nævnt af en politiker, at tidlig SFO er billigere end en løsning uden SFO. Jeg kender ikke det konkrete regnestykke, men hvis det stemmer, er det endnu en grund til at undersøge, om ordningen kan bevares dér, hvor den fungerer godt. Jeg håber, at kommunen vil være åben for forskellige løsninger, der tager hensyn til både børnenes behov, de lokale forhold og økonomien.

En fremtid, vi vælger sammen

Børneby Nord har brug for langsigtet ro, tydelige investeringer i fagligheden og tillid til de lokale fællesskaber, der allerede fungerer godt. Vi skal ikke kun spørge, hvor vi kan spare, men også hvor vi kan styrke det, der skaber værdi for børnene, familierne og lokalsamfundene – både nu og på lang sigt.

Som tilflytter har jeg ingen nostalgisk fortælling om, hvordan tingene var engang. Min familie har valgt at bosætte sig her, fordi vi tror på det nære liv, trygheden og de stærke lokale fællesskaber. Vi har valgt Norddjurs, fordi vi ser værdien i et mindre lokalsamfund, hvor børn kan vokse op med nærhed, tilhørsforhold og voksne omkring sig, som kender dem.

Derfor håber jeg, at beslutningen om Fremtidens Folkeskole bliver truffet med et blik, der rækker længere end de økonomiske beregninger. Selvfølgelig skal kommunens penge bruges ansvarligt. Men vi skal også turde investere i de løsninger, der passer på (og skaber) trivsel, faglig udvikling og livskraftige lokalsamfund.

For i sidste ende handler det ikke kun om, hvor skolerne skal ligge, eller hvordan vi organiserer dem. Det handler om, hvilke muligheder vi giver vores børn, hvilke rammer vi skaber for familierne, og hvilken kommune vi ønsker at give videre til næste generation.

Jeg håber, vi vælger en fremtid, hvor økonomisk ansvarlighed og menneskelige værdier ikke bliver hinandens modsætninger, men går hånd i hånd. En fremtid, hvor vi ikke alene ser på, hvad vi kan undvære, men også på alt det, vi risikerer at miste – og alt det, vi sammen kan udvikle.

Hilsen

Nikoline Kuhr Zeitler Stampe

Voer/Ørsted og forældre til to små piger